

[Kaj Poulsen]

Men når det så er sagt, så lad mig sige, at vi synes, dette forslag er et godt forslag, som vi kan arbejde ud fra i Arbejdsmarkedsudvalget. Socialdemokratiet har i flere år sagt, at vi må have en årslønsregulering ind i denne regulering, og det hænger naturligvis sammen med, at det er umuligt at komme tilbage til den gamle regulering, fordi der lå dyrtidsreguleringer i den, og da den er fjernet, så må man finde et andet grundlag.

Vi er tilfredse med, at Det Radikale Venstre nu opfylder den aftale, man har med regeringen om, at dette forslag skal fremmes, og på den baggrund kan vi så glæde os over, at der næsten automatisk er et flertal.

Ministerens bekymringer tror jeg hænger sammen med, at ministeren ikke har sat sig ind i den reguleringsmekanisme, der er i loven. Vi vil naturligvis i udvalgsarbejdet have præciseret, hvad det er, Det Radikale Venstre mener, hvad det er for en udvikling, hvad det er for nogle normer, lønningerne skal måles efter, hvad det er for en årslønsberegning – vi ved jo, at Dansk Arbejdsgiverforenings beregning er en timelønsberegning – hvad det er for et indeks, der skal bruges, når vi ser på disse ting.

Vi går ud fra, at Det Radikale Venstres hensigter har været helt reelle, og det er baggrunden for, at vi synes, forslaget er godt, og at vi vil imødesee et positivt udvalgsarbejde.

Svend Åge Petersen (KF):

Vi bryder os ikke om tanken om at få indført den automatiske regulering af dagpengene. Det Radikale Venstre og regeringen har jo selv og i fællesskab i 1986 vedtaget, at det ikke skulle være sådan. Derfor kan det godt undre en lille smule, at et sådant forslag bliver fremsat.

Hvis der sker et reallønsfald, medfører dette så en reduktion af dagpengene? Det var det samme spørgsmål, arbejdsministeren stillede. Det er vel nok det, der er mest interessant.

Og så vil jeg godt spørge, om vi fra forslagsstillerne, Det Radikale Venstre, kan få bare en smule at vide om, hvad forslagets eventuelle vedtagelse vil koste statskassen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Socialistisk Folkeparti var i sin tid imod indgrebet i dagpengene i 1982, hvor Det Radikale Venstre hjalp regeringen igennem med store besparelser på dagpenge til arbejdsløse, efter-

lønnede, syge og folk på barselløn. Derfor er vi tilhængere af den 10 pct.s forhøjelse, som regeringen og Socialdemokratiet har lavet, og vi er tilhængere af en yderligere forbedring. Vi vil gerne, som vi har foreslået i beslutningsforslag nr. B 19, tilbage til en fuld genopretning af disse satser.

Når nu Det Radikale Venstre foreslår en ny regulering, er vi naturligvis positivt stemt herfor, men ville egentlig hellere gå tilbage til den reguleringsform, man havde tidligere. Det må jo så selvfølgelig blive med en anden beregning, fordi dyrtidsreguleringen ikke er der mere, men i alt fald med de to reguleringer efter lønudviklingen på arbejdsmarkedet årligt.

Vi vil som sagt gå positivt ind i udvalgsarbejdet om det forslag og vil selvfølgelig også børe lidt i, hvilken betydning det kan få, at der også skal være faldende sats her, hvis der er tale om faldende realløn, for det har vi sandelig også bemærket i forslaget. Man bør i hvert fald se på, hvor stort et faktisk reallønsfald de mennesker, dette forslag omhandler, har haft siden 1982, før man begynder at lave ordninger, som knytter sig fast til princippet om, at en faldende realløn også skal smitte af her.

Men lad os nu se på det i udvalget. Foreløbig skal jeg sige på SF's vegne, at vi er positivt stemt over for at få en regulering mere ind end den, der var ifølge aftalen fra tidligere.

Så kan jeg da ikke her i denne sene eftermiddagstime efter i lang tid at have hørt på ord undlade at more mig lidt over, at man sådan kan være forbavset over, at et forlig, der er indgået i en anden situation, ikke eksisterer mere. Det er jo ikke første gang i denne samling, det går op for os, at der er det, der vistnok er blevet kaldt et grumset flertal her i Folketinget, hvilket naturligvis betyder, at der er visse besværligheder for visse personer indimellem.

Bjørn Elmquist (V):

Vi mener i Venstre, at en af årsagerne til, at vi kom ud af den økonomisk onde cirkel, da firkløverregeringen trådte til, var, at vi fik stoppet den automatik, der lå i en række reguleringer både på indkomstområdet, på overenskomstområderne og på overførselsindkomsterne.

Derfor mener vi, det ville være forkert at følge dette forslag. Det vil kunne føre os tilbage i en situation, hvor inflation og reguleringer jager hinanden i en hvirvelvind. Og vi ved, at når